

ÇOCUKLARIN KALEMİNDEN

GELECEĞİN YAZARLARI PROJESİ

ÇOCUKLARIN KALEMİNDEN

Yazarlar : TOKI Osmangazi ilkokulu Öğrencileri

Resimleyenler : TOKI Osmangazi ilkokulu Öğrencileri

Düzenleyen : Ela SARAY
Zeliha KISA
Yasin KARATAŞ
Emine NERGİZ

Okul : TOKI Osmangazi ilkokulu

iletişim : Kayabaşı Mah. Fenertepe Cad. 20.Bölge No:3
Başakşehir/İstanbul

2024

Önsöz

“Yazmak tarihe not düşmektir.” düşüncesiyle İstanbul İl Millî Eğitim Müdürlüğü’nün ‘Geleceğin Yazarları’ projesi kapsamında TOKİ Osmangazi İlkokulu öğretmen ve öğrenciler olarak bu güzel kitabı sizlere sunmanın mutluluğunu yaşıyoruz.

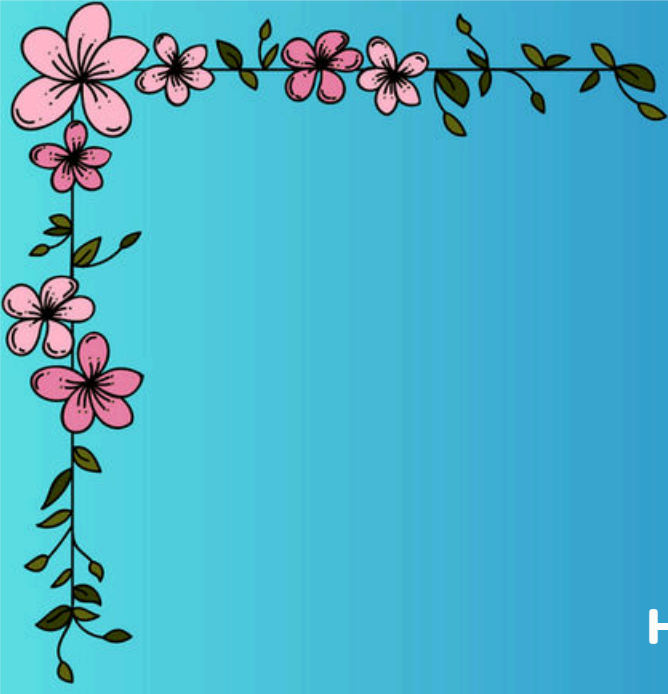
Bu eserde minik yazarlarımızın duygu ve düşüncelerini kaleme aldığını göreceksiniz.

Bu çalışmada görev alan TOKİ Osmangazi İlkokulu yönetici , öğretmen ve gönüllü kocaman öğrencilerimizi yürekten kutluyorum.
Sınıf Öğretmen
Ela SARAY

İÇİNDEKİLER

Mia	5
Annem	7
Arkadaşlık	8
Öğretmen	9
Gecenin Süsü	10
Cumhuriyet	11
Yardımsever Fil	12
Kalbim çiçek açıyor	13
Dostluk engel tanımaz	14
Okul	15
Benim canım kedim	16
Yardımlaşma	17
Kıymetini bilmeliyiz	18
Güneş	19
Yalanın sonuçları	20
Merhamet	21
Uzaylılar dünyaya geliyor	22
Karınca yuvası	23
Sınıfta içinden ses gelen kutu	24
Leyla'nın süprizi	25
Kayıp ördek kadi	26
Mutluluk çiçeği	27
Balık Gelen'in maceraları	28
Gezegenler	29
Merhametli ol	30
19 Mayıs	31
Kedi	32
Mevsimler	33
Çiçekler	34
Taşıtlar	35
Arda'nın yeni arkadaşı	36

MİA

Mutluluk musun? Nesen?

Benim gibi Mia.

Her kapının sesi ile bekler misin?

Yoksa gelmediğimde isyanda mısın?

Benim gibi Mia.

Seni çok diledim

Varlığın heyecanlandırdı beni

Sen kedilerin en güzeli

Sakın Terk etme beni

Gözleri bal

Tüyleri gri

Mutluluk musun? Nesen?

Duygulu içten

Samimi sımsıcak Mia.

Yiğit Poyraz KÖKLÜ

Resimleyen
Teymullah Serife
4/1

ANNEM

Odur bizi doğuran,
Odur bizi doyuran,
Melek annem,
Melek annem.

Bizi hayata bağlayan,
Bizi mutlulukla yetiştiren,
Güzel annem,
Canım annem.

Ona sevgim saygım çok,
Hem de ölçülemeyecek kadar.
Özel annem,
Kıymetli annem.

Her zaman bize özen gösteren,
Sevgiyle bakan,
Nazik annem,
Sevgili annem.

Muhammed Vera AKAY

4-İ Sınıfı

ARKADAŞLIK

Arkadaşlarımıza yardım edelim,
İyilik yarasın herkese.
İyilik yapan iyilik bulsun,
Herkes. mutlu olsun.
Sevgi saygı hep işe yarar.
Sevgili, saygılı davran.
Dürüst davranmayı unutma!
Arkadaşlık kurallarını unutma.
İnandıysan arkadaşına,
Arkadaşlık sihrini unutma.
Haydi kalk hazırlan.
Arkadaşlık yayılsın dünyaya.
EL F GÖNÜL 3-İ Sınıfı

ÖĞRETMEN

İlk öğretmen özeldir.
Her çocuk için değerlidir.
Bir öğretmen için
Hediyelerin en güzeli;
Öğretmenim denmesidir.

Atamızdan milletine:
"Bütün ümidim gençliktedir."
Milletimizin gençleri ise
Öğretmenlerimizin emeğidir.

Bana bir harf öğretenin
Kırk yıl kölesi olurum denmiştir.
Söyleyin öğretmenim;
Siz bize 29 harf öğrettiniz,
Emeğinizi nasıl öderiz?

Minelnur ERSOY
4-İ Sınıfı

Resimleyen
Reyhan ULUTÜRK
4/E

GECENİN SÜSÜ

Güneş inse aşağıya

Ay çıksa yukarıya

Uyusa çocuklar

Dirilse yıldızlar

Yakılsa lambalar...

Buna gece denir mi?

Böylece söylenir mi?

Gece gökyüzünde güzel,

Gece süsüyle güzel.

Hatice KIR

4-İ Sınıfı

Resimleyen
Teymullah ŞERİFE
4/1

CUMHURİYET

Bayraklar asıyorlar ortalığa.

Her yer kırmızı beyaz.

Gösteriler yapar çocuklar,
Cumhuriyet Bayramı'nda

Neşe kattı her yana,

Mutlu oldu çocuklar.

Her yıl kutlanır bu bayram,

Yaşasın! Cumhuriyet.

Ne mutlu bizlere!

Kırmızı beyaz renklerle

Kapladık her yanı.

Yaşasın! Cumhuriyet.

Her yere doldu çocuklar,

Ellerinde bayraklarla.

Kutlayalım bu bayramı,

Yaşasın! Cumhuriyet.

Hande Ravza CAZİR

4-C Sınıfı

Resimleyen
Tahir ABUZAİD
4/B

YARDIMSEVER FİL

Bir varmış bir yokmuş evvel zaman içinde kalbur saman içinde güzel bir çiftlik varmış. Bu çiftliğin içindeki ahırda bir inek, bir at, bir koyun ve kuzu varmış. İneğin adı benekli, atın adı rüzgâr, koyunun adı pamuk ve kuzunun adı boncukmuş. Bunlar çok iyi arkadaşlarmış. Ama bu hayvanların bir sorunu varmış. Biri soğu diğeri sıcakı severmiş. Bir gün sıcakı sevenlerden boncuk Üşümüş ve küçük bir ateş yakmış. Ama sonra soğu sevenlerden benekli gelmiş ve ateşi söndürecek derken ateşi iyice yaymış. Ahırın üzerinden yükselen dumanı gören fil hortumunu suyuyla doldurup ateşi söndürmeye çalışmış. Uzun uğraşlar sonucu ateşi söndürmeyi başarmış. Benekli bütün arkadaşlarından özür dilemiş. Çiftlikteki diğerk hayvanlar da filin bu gayretini ve çabasını görünce ona çok teşekkür etmişler. Fil zaten yardıma muhtaç kimi görürse hemen gidip yardımına koşarmış. Bu davranışlarından dolayı Çiftlikteki bütün hayvanların sevgisini ve saygısını kazanmış. Hayvanlar büyük bir coşkuyla fili alkışlamışlar. Hep birlikte yardımlaşma içinde mutlu yaşamışlar.

Erva Betül ÇULLU

2 / F

Resimleyen
Erva Betül ÇULLU
2/F

KALBİM ÇİÇEK AÇIYOR
Minik bir kuş ötünce
Kediler mamasını yiyince
Tırtıl kelebeğe dönüşünce
Kalbim çiçek açıyor
Güneş sıcacık ısıtınca
Bitkiler büyüyüp yeşerince
Rüzgar tatlı tatlı esince
Kalbim çiçek açıyor
Şevval IŞIK
3-İ Sınıfı

Resimleyen
Zeynep TÜRKEN
4/D

DOSTLUK ENGEL TANIMAZ

Bir zamanlar Cemre adında tembel bir öğrenci varmış. Derslerde çok sıkılıyor, öğretmeni dinlemek istemiyormuş. Başarısız oldukça ödevlerini dahi yapamıyor, okuldan soğuyormuş. Sınıf arkadaşları Cemre'yle hep dalga geçer, ailesi ve öğretmen ona kızarmış. Sonra bir gün öğretmen sınıflarına yeni bir öğrenci getirmiş. Bu öğrencinin onlardan tek farkı kollarının altında tutamaçı olmasıymış.

Öğretmen:

Bu arkadaşınızın adı Ezgi, taşındığı için artık bu okulda okuyacak. Arkadaşınıza okulu tanıttin, kurallarımızdan bahsedin. Ona yardımcı olun.

Ezgi inceler bir şekilde sınıfa bakıyormuş. Sınıftaki bazı kişiler yanındaki arkadaşlarının kulağına fısıldayarak bir şeyler söylüyormuş. Cemre Ezgi'yle göz göze geldiğinde birbirlerine gülümsemişler. Cemre yanı başboş olduğundan kendi yanına oturabileceğini söylemiş. Cemre Ezgi'ye kendini tanıtip kısaca sohbet etmişler. O gün Cemre Ezgi'nin çok çalışkan olduğunu çok güzel resim çizdiğini öğrenmiş. Ezgi hem çok güler yüzlü ve komik birisiymiş. Teneffüslerde beraber resim çiziyorlar, bahçede gezip sohbet ediyorlarmış. Diğer sınıf arkadaşları Ezgi'yle direk konuşmadıklarından Cemre'nin Ezgi'yle hemen bu kadar yakın olmasına şaşırılmışlar. Nedense Ezgiyle arkadaş olmak istememişler. Sınav haftaları gelince Ezgi Cemre'ye onu çalıştırmak istediğini söylemiş. Cemre kabul etmiş. Ezgi Cemre'ye sabırlı bir şekilde dersleri anlatmış. Sıkıcı konular Ezgi'yle beraber eğlenceli hale gelmiş. Sınava girdiğinde yapamayacağı soruları yapmaya başlamış. Öğretmen sınav notlarını açıkladığında bazı derslerde en yüksek notu kendisinin aldığını duyunca şaşırıp sevinmişti. Artık Cemre Ezgi'nin yardımlarıyla tembel öğrenci olmayı bırakmış. Derslerde öğretmeni dinliyor. Ezgi ve Cemre hep en yakın arkadaş olup her zaman birbirlerine destek olmuşlar.

Aslınur KARAGEL

4-C Sınıfı

OKUL

Eğitim yeridir orası.
Bilgi evi, sevgi evi
Orada öğretilir
Her şeyin değeri.

Okuma yazma bilmeyen
Orada öğreniyor hemen,
Yine orada öğreniliyor
Öğretmenlerimizin değeri.

Saygı ve sevgi yeridir
İlim öğretim evidir
Okulumuz çok güzel
Kıymet bilelim hemen
Elif Zümra GÜR
4-G Sınıfı

Resimleyen
Tahir ABUZİD
4/B

BENİM CANIM KEDİM

Pofi, pofuduk kedim.
Beyaz tüylerin çok güzel.
Gözlerin parlıyor, ışıltıyor.
Seninle oynarken dünya ne kadar neşeli!

Gri gözlerin adeta parlıyor
Yanımda sen, ben hiç yalnız değilim.
En iyi arkadaşım, canım Pofi
Seni çok seviyorum,
Sen benim gözbebeğimsin!

Aydın Tuğra YAMAN
2-F Sınıfı

Resimleyen
Ayşe KARAKUZU
4 / 1

YARDIMLAŞMA

Bir varmış bir yokmuş evvel zaman içinde kalbur saman içinde köyün birinde kimsesiz yaşlı bir kadın varmış.

Köyde yaşayan herkes elinden geldikçe bu yaşlı kadının işlerini yaparmış. Kasabaya inen ona bir ihtiyacın var mı diye sorardı.

Sadece bir kişi hariç. Kendi yapmadığı gibi yapanlarla da dalga geçer alay edermiş. Komşuları ona sende bir gün muhtaç olursun dedikçe o daha çok kahkaha atar. Ben sağlıklıyım çocuklarım var der gülermiş. Günler geçtikçe adam yaşlanmış çocukları büyümüş uzakları gitmiş.

Huysuz adam bir kaza geçirmiş, ayağı kırılmış. Tekerlekli sandalyeye bağlı kalmış. Hiç kimse onu ziyarete gelmiyormuş. Ancak kibrinden de bir şey söyleyemiyor. Mutsuzluktan üzüntüden kahroluyormuş. Bir gün baktı böyle olmuyor. Bütün köylüye haber salmış. Köy meydanına çağırmış. Herkesten özür dilemiş. Yaptığının ne kadar kötü ve yanlış olduğunu anlamış. Herkes bir gün muhtaç olur. Yardımlaşmak çok güzel bir şey. Beni de bağışlayın demiş. Köylülerde onu bağışlamış aralarına almış. Köyde mutlu mesut yaşamışlar.

As ye ATALAY

2-B Sınıfı

Resimleyen
Betül SENE BÖLÜKTAŞ

KIYMETİNİ BİLMELİYİZ

Her gün babamız gelir, Sığınacak evimiz var,
Kardeşler zaman geçirir, Yürüyecek yolumuz var,
Annemiz yemek pişirir,Sevgi dolu okulumuz,
Kıymetini bilmeliyiz. Kıymetini bilmeyiz.

Sende varsa,
Paylaş gitsin,
Merhamet sen ne güzelsin,
Bolluk bereket herkese gelsin,
Kıymetini bilmeliyiz.

Enes ERTUĞRUL

2-B Sınıfı

Resimleyen
Esmâ Miray SALTİK

4/G

GÜNES

Sıcak bir yüzü var. Bizi
yazın karşılar. Biraz
terletse de İçinde D
vitamini var.

Yazın sahilde görürüz.
Altında sıcak sıcak yürürüz.
Ama her zaman çıkmaz.
O olmayınca üşürüz.

Çok çıktığı zamanlar,
Ya yaz ya da lkbahar.
Terletse de faydası var.
Canlıların yarar sağlar.

Muhammed Vera AKAY
4-İ Sınıfı

Resimleyen
Reyhan ULUTÜRK
4/E

Yalanın Sonuçları

Bir varmış bir yokmuş. Evvel zaman içinde kalbur saman içinde, bir orman varmış. Bu ormanın okulu yokmuş. Bir gün ormanlar kralı aslan, bir duyuru yapmış:

- Bu ormana bir okul yapılacak. Öğretmen se bilge kuş baykuştur, demiş. Tilki bu durumdan dolayı çok kıskanmış. Çünkü tilki baykuştan kendini büyük görüyormuş. Bu nedenle bir plan yapmak istemiş. Düşünmüş, düşünmüş. Sonunda aklına mükemmel bir fikir gelmiş. Tilki baykuşun kılığına girip ders anlatacakmış. Sonra bayılmış taklidi yapacakmış, sonra ise kostümü çıkarıp bizzat kendisi ders anlatacakmış. Ama tilkinin unuttuğu bir şey varmış. Baykuş derse çok önceden geliyormuş ve sesi baykuşun sesine hiç benzemiyormuş. Tilki merakla ertesi günü beklemiş. Tilki sabah baykuşun kılığına girip okula gitmiş. Baykuş 3 dakika sonra gelmiş. Tabi öğrenciler gerçek baykuş kim bilememişler. Bir öğrenci konuşmalarını istemiş ve gerçek baykuş bulunmuş. Sonra aslan gelmiş. Aslan tilkinin kostümünü çıkarmış. Aslan bunun çok büyük bir suç olduğunu anlamış. Tilkiyi hapse attırmış. Baykuş: "Siz siz olun, ama asla yalan söylemeyin." demiş.

Fatimatüz Zehra ERDOĞAN
4-C Sınıfı

Resimleyen
Reyhan ULUTÜRK
4/E

MERHAMET

Merhaba. Ben bir ilkokul öğrencisiyim. Annem ve babamdan her zaman merhametli bir insan olmam gerektiğini öğrendim. Yine bir gün birinci sınıfa kaydımı yapmaya giderken yoldaki bir ev dikkatimi çekti ama hiç aldırmış etmeden yoluma devam ettim. Tam evi geçerken bir ses geldi. Merakıma kapılıp kapıyı dinledim. Duyduklarımı inanmadım. Meğerse bir adam bahçedeki kediye kızıyormuş. İçimden dedim ki: -Bu adam ne kadar da merhametsiz! Tam o sırada adam kapıya geldi, ben de hemen saklandım. Adam kediyi yakalamış ve dışarı atıyordu. Çok üzüldüm. Sonra adam kediyi bırakıp eve gitti. Ağacın arkasından çıkıp kediyi kucakladım. Zavallı kediciğimi acı acı miyavlayarak bana bakıyordu. Her yeri yara bere içindeydi. Anneme seslendim ve yanına bir yara bandı olup olmadığını sordum. Annem de hemen bir yara bandı verdi. Birlikte kediyi silip, ona su verdik. Kediyi bu şekilde yaralı ve acılı bir şekilde bırakamayacağımıza karar verdik. Okul kaydımı tamamlamak için başka bir gün gelmeye karar verdik. Kediciği kucaklayıp hemen veterinerine götürdük. Veterinerin tedavileriyle kediciğimi kendine geldi. Veteriner bu durum için benden para almadı. Ayrıca başımı okşayıp, her zaman iyi niyetli olmaya devam etmemi söyledi ve gülümsedi. Kendi kendime dedim ki iyi kalpli olmak ne kadar da güzel. Kediciğimi sahiplendim ve adını "Pamuk" koydum. O gün sonra birbirimize yoldaş olduk. Siz siğ olun her zaman merhametli olun. Unutmayın! İyilik eden iyilik bulur, kötülük eden kötülük bulur. Ömer Yakup ACAR 4-B Sınıfı

Resimleyen
Reyhan ULUTÜRK
4/E

UZAYLILAR DÜNYAYA GELİYOR

Bir gün Miray ailesiyle ormana gezintiye çıktılar. Miray uzaydan gelen bir şey gördü. Babasına "Gel bakalım." dedi. Uzay gemisinin kapısı açıldı. İçinden yüzlerce uzaylı çıktı. Miray şaşırdı ve onlara "Siz nerden geldiniz?" diye sordu. Kaptanları "Biz çok uzakta olan Çikolata Gezegen'inden geldik. Uzay gemimiz bir göktaşı yüzünden dünyaya düştü. Bize yardım edermisiniz?" diye cevap verdi . "Ne sterseniz pek ?" diye sordu Miray. Uzaylılar istedikleri aletlerin listesini verdiler. Miray babasına senin arabanda tamir çantasının içinde bu listedeki tüm malzemeler var dedi. Arabaya gittiler ve uzaylıların ihtiyaçlarını aldılar ve uzaylılara verdiler. Uzaylılar uzay gemisin hızlıca tamir ettiler ve Miray'a teşekkür edip çantayı geri verdiler. Uzaylılar mutlucu Çikolata Gezegen 'ne döndüler.

Marvan ALAVA
2-İ Sınıfı

Resimleyen
Deniz AYKO
4/D

KARINCA YUVASI

Papatya Mahallesi'nde güzel bir park varmış. Çocuklar o parkta çok güzel oyunlar oynarmış. Ama biraz oyunun heyecanına kapılıp karıncaları fark etmeden eziyorlarmış. Bir gün o Mahalleye idil adında bir kız taşınmış ve o parka oyun oynamaya gitmiş. Oyun oynarken bir de ne görsün! Ezilmiş karıncalar... Onların yuvasına bir çare bulmaya karar vermiş. Yuvalarının etrafına çallıklar koymuş. Ve üzerine bir not yazmış.

"Lütfen karıncaları ezmeyelim. Onların da bir canı bir ailesi bir yuvası var."

O günden Sonra kimse oradaki karıncaları ezmedi.

Hümeyra EREN

3-İ Sınıfı

Resimleyen
M.Vera AKAY 4/1

SINIFTA, İÇİNDEN SES GELEN BİR KUTU

Resimleyen
Fatih Eymen VAROL

Bu sabah okul zilinin çalmasıyla sınıflarımıza dağıldık. Öğretmenimizi sessizce beklerken, kitap okuyorduk. Dikkatimizi dağıtan hem hoş hem de rahatsız edici bir ses vardı. Arkadaşlarımızla şaşkınlıkla birbirimize bakakaldık. O ses nereden geliyor senden mi, ondan mı, bundan mı? İçimizden birisi bu ses nedir diye sordu. Biz de hep bir ağızdan bilmiyoruz diye cevap verdik. Sınıfımızda bir anlık da olsa sessizlik oluştu. Tam o sırada öğretmenimiz sınıfa geldi. Her zamanki gibi ışık saçan gözleriyle, gülen yüzüyle, naif sesiyle derse başladı. Bir zaman sonra ses yine çıkmaya başladı, öğretmenimiz de bize çocuklar ses çıkartmayın dikkatiniz dersinize verin diye seslendi. Biz de hayır öğretmenim o sesi biz çıkartmıyoruz diye cevap verdik. Öğretmenimiz de bize sessiz olun, parmak işareti ile söyledi ve hep birlikte sesi bulmaya çalıştık. Nihayetinde sesin bir arıdan geldiğini tespit ettik. Sınıfta o köşe senin bu köşe benim diye dolaşıp duruyordu. Arının herhangi bir yere konmasını bekledik ve kondu. Tam o sırada öğretmenimiz el çabukluğuyla bir kavanoza hapsetti. Bir müddet kavanozda onu izledik. Bizim için bir deneyim olmuştu. Bundan şunu çıkardık. Her canlının yaşadığı dünyasında, özgürlüğü ve yaşam alanı kısıtlanamazdı. Buna dayanarak arıyı doğaya kendi yaşam alanına bıraktık. Özgürce uçmasını izledik. Bu olaylardan arının sayesinde bir ders çıkartmış olduk. Arının uçuşuyla biz de onun kadar mutlu olduk.

Belinay BİRCANOĞLU

2-İ Sınıfı

Leyla'nın Sürprizi

Bir varmış bir yokmuş. Leyla adında sarışın ela gözlü bir kız varmış. Leyla ve ailesi her sene yaz tatilinde çok sevdiği dedesinin köyüne giderlermiş.

Köyün etrafı ağaçlarla çevrili, kümes hayvanları ve koyun çiftliği bulunan bir yermiş. Leyla her gün kahvaltıdan sonra dedesiyle birlikte köyü dolaşır hayvanları severmiş. Arkadaşlarının yanına gidip saklambaç, seksek, körebe oyunlarını oynarmış. Leyla her gün olduğu gibi dedesiyle dolaşmaya çıkmıştı ve bugün Leyla'nın doğum günüydü.

Ailesi ve Arkadaşları Leyla'nın doğum gününü unutmamışlardı. Leyla'yı dönüşte büyük bir sürpriz bekliyordu. Herkes Leyla'nın gelmesi için heyecanlıydı. Her gün arkadaşları ile birlikte oyun oynadığı yere gitti. Etrafta kimsenin olmadığını görünce çok üzüldü ve eve gitmeye karar verdi. Eve girince lambalar açıldı. Ailesi ve arkadaşları Leyla'ya doğum günü için sürpriz yapmışlardı. Herkes doğum gününü kutlamaya başladı. Leyla yapılan bu sürprizi görünce şaşırıp ve mutluluktan ağlamaya başladı. Leyla pastasını üfledi, oyunlar oynadı, şarkılar söyledi ve çok mutlu olmuştu. Leyla bu sene çok güzel doğum günü geçirmişti. Yaz tatilinin bitmesine de çok az kalmıştı ve Leyla gideceği için üzülmüyordu. Artık eve dönme vakti gelmişti. Leyla dedesinden ve arkadaşlarından ayrılacağı için çok üzülmüyordu. Ama okullar açılacağı için de çok mutluydu. Leyla bir yaz tatilini böyle geçirmişti. Gelecek yaz için sabırsızlıkla bekliyordu.

Azra Nur KARAMAN

2-B Sınıfı

Resimleyen
Hatice ÇELİK 4/D

KAYIP ÖRDEK KADI

Sabah değişik bir sesle uyandım. Dışarıda biri bağırıyordu. Kalkıp pencereden dışarıya baktım. Dışarıda bir kadın bağırıyormuş. Şaşırılmıştım. Acaba neye bağırıyordu? Kahvaltımı yapıp bahçeye çıktım. Bahçeye inince sordum: "Merhaba, benim adım Meryem. Niye bağırıyorsunuz?" dedim. Kadın cevap verdi: "Ördeğim Kadi'y bulamıyorum. Acaba yardım eder misin?" dedi. Yardım edeceğimi söyleyince teşekkür etti. Hızlıca her yeri dolaştım. Bir tek ormana bakma vaktiydi. Yavaş yavaş yürüyerek ormana ulaştım. Bir de ne göreyim? Karşısında bir sürü sincap vardı. Hızlıca oradan uzaklaşıp başka bir ormana gitti. Lakin başka yer bulamamıştı. Eve dönerken karşısında bembeyaz bir ördek vardı. Onu kucağına alıp evinin yolunu tuttu. Orada aynı kadın gördü. Onun yanına yaklaştı. Selam verip ördeği uzattı. Kadın ördeği kaldırınca ayağında yara olduğunu gördü. Kadın dedi ki: "Bu benim ördeğim. Çok teşekkür ederim Meryem. Ama yara var ayağında. Onu beraber veterinerine götürebiliriz. Ben sizin komşunuzun. Annenden izin alıp benimle gelebilirsin." dedi. Annemden izin aldım. Hızlıca evden çıkıp kadının yanına gittim. Veterinere ulaştık birlikte. Kayıt yapıp veterinerin odasına girdik. Ördek Kadi'yi muayene etti. Ayağına yara bandı yapıştırdı. Artık daha iyi görünüyordu. Kadın onu kafesine alıp, evlere dağıldık. Eve gidince elim yüzümü ayağımı iyice temizledim. Akşam yemeğine sohbetle başladık. Söz hakkın olarak: "Anne bugün bir kadına yardım ettim." dedim. Annem şöyle dedi: "Bu ne demek biliyor musun? Merhamet." dedi.

Rüveyda KAYIÇKI 2-D Sınıfı

Resimleyen
Azra FAKALI 4/H

Mutluluk Çiçeği

Bir sabah uyandığımda annem yengemlere gitmişi. Camın önünde bir saksı duruyordu. Dışında bir not vardı. Notta şöyle yazıyordu: Sevgili kızım, yalnız kalmaman için sana çok değerli bir arkadaş aldım. Sevgilerimle...

Çok merak ettim ve saksıyı odama taşıdım. İçinde iki küçük tohum vardı. Ona büyümesi için ceviz suyu verdim. Bu arada benim adım Ceylin. Sabırsızlanıyordum ve bu çiçeklerin ne olduğunu çok merak ediyordum.

Bir süre sonra uyuyakalmışım. O kadar çok rüya gördüm ki bu çiçeklerin büyüdüğünü sanıyordum. Birden annem Ceylin diye bağırdı. Korkuyla uyandım ve hemen çiçeğime bakmaya koştım. Fakat çiçeklerimde bir değişiklik yoktu. Çok üzüldüm ama yapacak bir şey yoktu. Uyku vakti gelmişti ve Ceylin hariç herkes yatmaya hazırlanıyordu. Ceylin ise çiçekleriyle ilgileniyordu. Sözde saat 6'yı 5 geçiyordu. Düşündüğü şey sadece çiçektir. Ondan başka hiçbir şey düşünmüyordu.

Bir sabah, çiçeğinde muazzam bir değişiklik vardı. Tohumlardan birisi büyümüştü ama diğerleri daha filizlenmemişti bile. Ceylin büyümeyen çiçeğine elinden geleni yaptı ama bu işe yaramadı. Bir gün bıktı ve usandı. Bu çiçek işi onu kızdırmıştı. Ama pes etmedi. Bir gün Ceylin mutlulukta havalara uçuyordu. Çünkü diğer çiçeği büyümüştü. O kadar mutluydu ki, çiçeğinin adını "mutluluk çiçeği" koydu. Bir sabah mutluluk çiçeği iyice büyümüştü. Bir gün harikulade bir şey oldu.

Mutluluk çiçeği Ceylin'le konuştu. Dedi ki : "Ben sana sabretmeyi öğrettim. Sen de bana bir şey öğreteceksin." Ceylin ne diye sorunca mutluluk çiçeği büyümeyi diye cevap verdi. Ceylin pekalın öğretilir diye cevap verdi. O sırada Ceylin'in annesi Ceylin'i kahvaltıya çağırdı. Ceylin şimdi gitmem gerek mutluluk çiçeği sonra görüşürüz dedi. Mutluluk çiçeği Ceylin'e el salladı. Günler geçti, Ceylin her sabah çiçeğini suluyor onunla sohbetler ediyordu. Mutluluk çiçeğini büyüttükçe büyüttü. Ceylin sözünü tutmuştu çok mutluydu. Hikayenin sonunda Ceylin ve mutluluk çiçeğini size bir sürprizi var. Aralarındaki sevgi diğer tomurcuğu da filizlendirmeyi

başarmıştı.

Miray KÖSE

2-D Sınıfı

Resimleyen
Fatma ZEYNEP

Bir varmış bir yokmuş Gelen adında bir balık varmış. Gelen uyurken bir akıntı onu batık bir gemiye sürüklemiş. Gelen çok büyük bir köpek balığını uyandırmış. Uyanan köpek balığı ona çok kızmış. Hemen buradan git yoksa sen yerim demiş. Gelen arkasına bakmadan yüzmüş en sonunda bir yosunun arkasına saklanmış. Oh be burada ben bulamaz demiş. Kimmiş o sen bulamayacak demiş yosun. Kimden kaçyorsun bakalım demiş. Gelen arkasına bakmış kimseyi görememiş. Yosun, hey buradayım demiş. Gelen Ne sen canlı mısın? demiş. Yosun: Evet, İlk defa mı bir yosunla konuşuyorsun? demiş. Gelen şaşkınlıkla evet demiş. Oooo buralar benden sorulur. Sen önce kendini kimden kaçtığını söyle bakalım demiş yosun. Batık gemideki köpek balığından kaçıyorum, galiba kayboldum evimin yolunu bulamıyorum demiş Gelen. Korkma ben sana yardım ederim, annenin numarasını biliyorsundur inşallah demiş yosun. Gelen herhalde biliyorum demiş. Deniz devriyesi gezen poliser beklemeye başlamışlar. O sırada vatoz ve balon balığı gelmiş. Birlikte oyun oynamaya başlamışlar. Gelen o heyecanla zamanın nasıl geçtiğini anlamamış. Deniz polisi annesine gidip olan biteni anlatmışlar. Annesi ne haber vermişler.

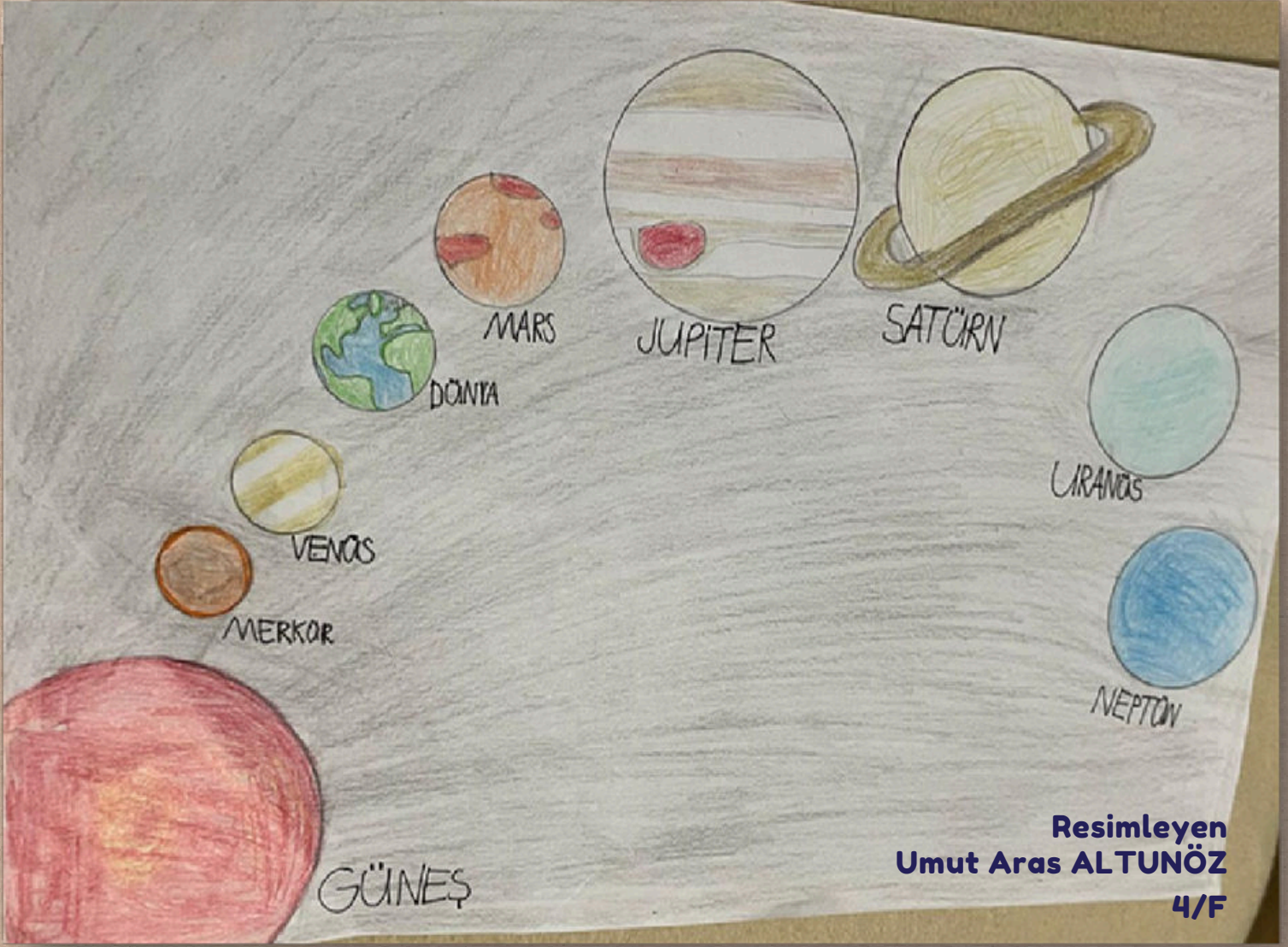
Gelen annesine kavuşmuş ve şunu fark etmiş: deniz çok güzel ve iyi arkadaşlar var. Arkadaşlarıyla oynamak hiç korkunç değilmiş hatta çok heyecanlıymış. Vatoz ve balon balığı le arkadaş olmuş ve birlikte büyük maceraya yüzmüşler.

Ömer Sad USTA 2-İ Sınıfı

Resimleyen
Miray Nisa ŞİMŞEK
4/D

GEZEGENLER

Resimleyen
Umut Aras ALTUNÖZ
4/F

Merhaba benim adım Asya. Benim çok yakın bir arkadaşım var ve adı Duru. Öğretmen sıra arkadaşı olduğumuz için ikimize bir görev verdi. Bu görev gezegenleri araştırmaktı. Duru'ya bize gelmesini rica ettim, araştırmayı beraber yapalım diye. Okul çıkışında annesinden izin aldı ve birlikte eve gittik. Evde abim ve ablam vardı. Onların bilgisayarlarını ödünç aldık ve başladık araştırmaya.

Güneş sisteminde 8 gezegen varmış. Bunlar Güneşe yakınlık sırasına göre en yakından en uzağa sırasıyla: Merkür, Venüs, Dünya, Mars, Jüpiter, Satürn, Uranüs ve Neptün'dür.

Galiba görevimizi tamamlamıştık. Okul günü gelince öğretmene ve arkadaşlarımıza öğrendiklerimizi anlattık. Öğretmenimiz de bize aferin kızlar çok iyi bir iş çıkartmışsınız dedi. Biz de Duru'yla çok mutlu olduk. Daha sonra eve gittim yemeğimi yedim ve uyumak için yatağıma girdim ve gezegenleri hayal ederek uyudum.

Hümevra EREN

3-İ Sınıfı

MERHAMET EDELİM HERKESE

Küçüklere, büyüklere

Yaşlılara, teyzelere

Merhamet edelim herkese.

Yerinde durma öylece

Git para ver fakirlere

Merhamet edelim herkese.

İçimiz merhametle dolsun

Herkes merhametli olsun

Merhamet edelim herkese

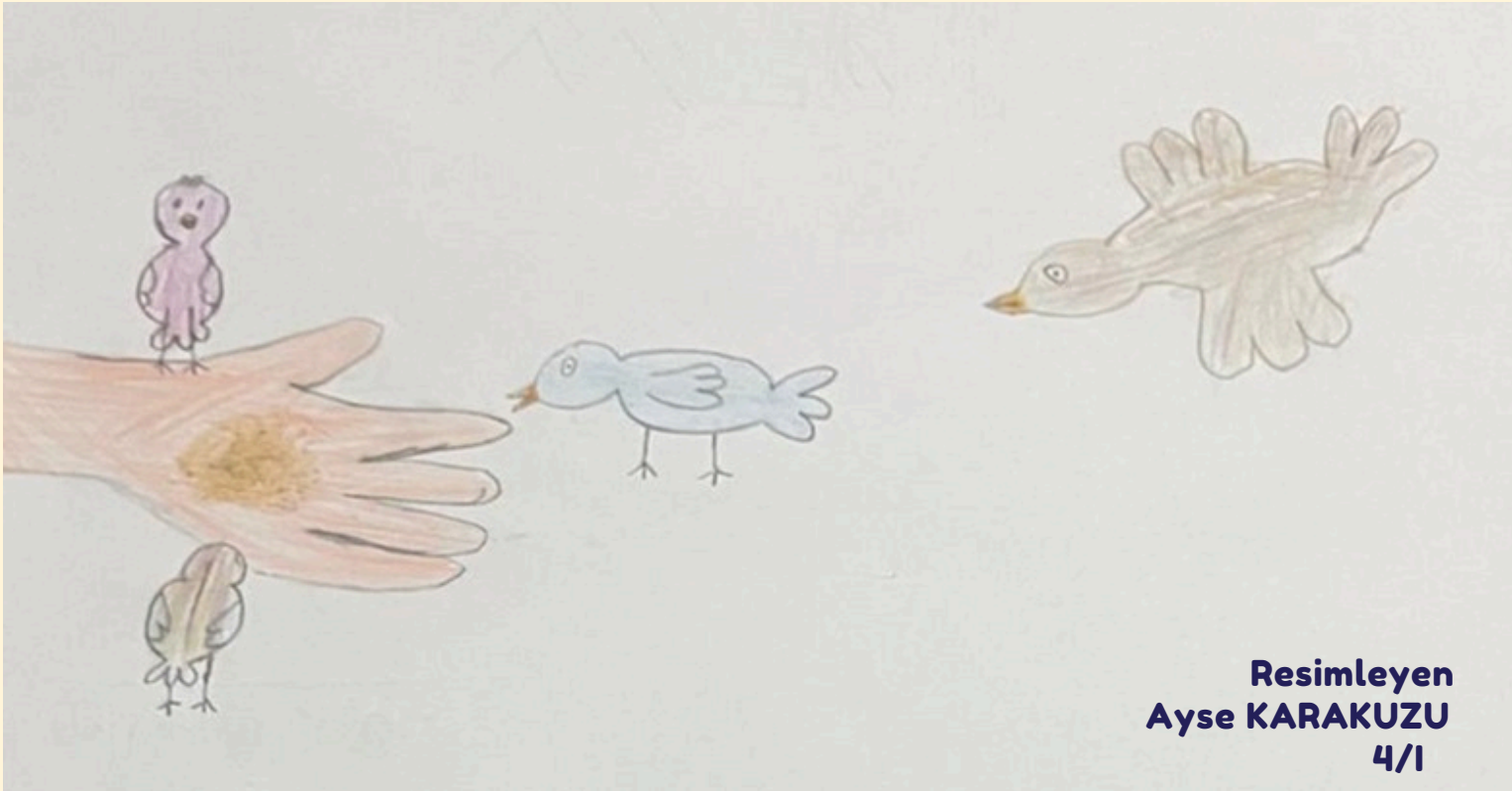
İnsanlara yardım edelim

Kötülükleri bitirelim

Merhamet edelim herkese.

Meryem Sena TEMURBOĞA

3-C Sınıfı

Resimleyen
Ayşe KARAKUZU
4/1

19 MAYIS

Gel Bandırma vapuruna,
19 Mayıs'ta bize gel,
Beni de al evimden,
Beraber Atatürk'üme gidelim

Ben Türk genciyim,
Senin yolunda yürürüm,
Bayrağımı, vatanımı ve milletimi,
Canım pahasına koruyacağım.

İstikamet Ankara,
Atatürk'ün artık orada.
Bitti savaş yılları,
Atama şükran zamanı.

B u b a y r a k inmeyecek!
E z a n l a r d inmeyecek!
B u v a t a n b ö lünmeyecek!
N e m u t l u T ü r k'üm diyene!

Hatice Zümra KUZU

2/B Sınıfı

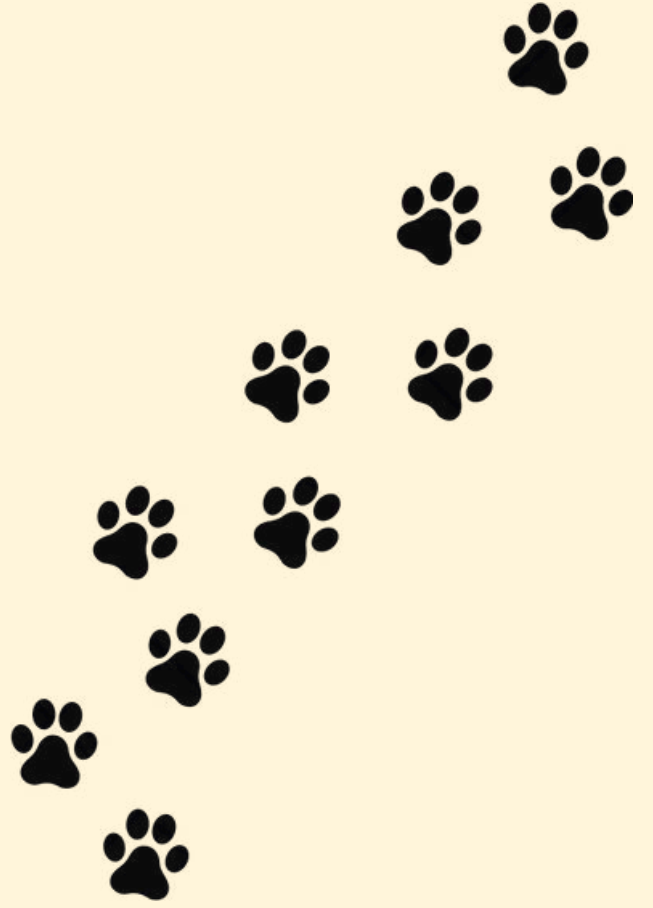

Resimleyen
Teymullah ŞERİFE

4/1

KEDİ

Bir kedim var uyur benle.
Paradan çok şefkat var bende.
Merhamet ederim tüm yüreğimle.
Oyunlar oynar hep kalır benle.
O sever beni patisiyle.
Ben severim tüm kalbimle.
Mutluyuz bu halimizle.
Sen de merhamet et tüm kedilere.
Hanım Sare POLAT
2-B Sınıfı

Resimleyen
Hatice ÇELİK 4/D

MEVSİMLER

**İşte geldi bahar
Çiçekler açar
Doğa mis gibi kokar
Hoş geldin ilkbahar.**

**Yaz geldi
Okullar tatile girdi
Sonunda gezmelere gidildi
Hoş geldin yaz mevsimi.**

**İşte geldi sonbahar
Dökülüyor yapraklar
Leylekler göç etmeye başlar
Sıcak ülkelere.**

**Kar yağıyor, kış geliyor
Lapa lapa kar yağıyor
Çocuklar kartopu oynuyor
Kardan adamlar yapıyor.**

**Tüm mevsimler güzel,
Hepsi birbirinden özel,
Hepsini sevelim
Hepsinin farklı olduklarını bilelim.
Fatimatüz Zehra ERDOĞAN
4-C Sınıfı**

ÇİÇEKLER

Gündüz papatya başladı.
Öğleyi menekşeye bıraktı.
Menekşe de güllere,
Güller lalelere,
Laleler sümbüllere,
Sümbüller de ayçiçeklerine,
Akşamına, akşamsefası
Bugün burada sonlandı.

Hatice KIR
4/1

Resimleyen
Deniz AYKO 4/D

TAŞITLAR

Vardır arabanın iki çeşidi
Biri elektrikli, biri benzinli.

Uçak uçar göklerde.
Motosiklet gezer her yerde.
Aman helikopteri unutma.
O da uçar bulutlarda.

Belki bir bisiklet gelir,
Bizi alıp gezdirir.
Bir de otobüsler var.
Güvendedir yolcular.

Gemiler suya, trenler raya,
Geliştik ulaşımda baya.
Hızlı tren ulaştı artık,
İstanbul'dan Ankara'ya
Ankara'dan Sivas'a.

Hatice KIR
4-İ Sınıfı

Resimleyen
Hifa Hatun UYAR
4/G

ARDA'NIN YENİ ARKADAŞI

Bir zamanlar Arda adında 11 yaşında bir çocuk yaşarmış. Onun hiç arkadaşı yokmuş. Annesi, bir gün demiş ki: "Oğlum gel, parka gidelim de belki birkaç arkadaş edinarsın. Ben de bankta oturur biraz dinlenirim." Arda, çok ödevi var diye önce bu teklifi kabul etmemişti. Ama sonrasında arkadaşı olacak diye kararını değiştirdi. Parka varınca önce biraz çekindi ve annesinin yanında durdu ama kendi yaşında bir çocuk onu çağırdığında yanına gitti. Çocukla iyi anlaşıyorlardı. Sonra akşam oldu ve artık eve gitme saatleri gelmişti. Arda, arkadaşına veda edip annesiyle evin yolunu tuttular. Eve gelince Arda, babasına bugün neler yaptığını anlattı. O gece yatağına yatarken arkadaşıyla oyun oynadığını hayal etti. Yarın için yeni arkadaşı Çınar ile parka gitmek ve oyunlarına devam etmek için sözleştiler. Sabah olunca Arda, hemen kahvaltısını yapıp parka gitti. Çınar da parka gelince birlikte oyun oynadılar. Oyun oynarlarken Çınar yere düşmüştü. Arda, hemen onu yerden kaldırıp annesine götürmüştü. Çınar, yaralanmıştı, biraz acı çekiyordu. Çınar, yardımını için Arda'ya çok teşekkür etti. Bir sonraki gün Arda, hemen Çınar'ın evine gitti. Çınar, daha iyi görünüyordu, Arda'ya tekrar çok teşekkür etti. Arda: "Dostluk bunu gerektirir. Eğer bana da aynı şey olsaydı eminim ki sen de beni hemen anneme götürürdün." dedi. Bundan sonra birbirlerine hep yardım edeceklerdi. O gün de böyle geçti. Ertesi gün bu sefer de Çınar, Arda'nın kapısını çaldı. Arda, hala uyuyordu. Oysaki saat öğlen 12.00 olmak üzereydi. Çınar, çok şaşırıldı. Ama Arda sesleri duyunca uyandı. Bu kez de birlikte yol boyu gezeceklerdi. Yolda giderlerken yaşlı mı yaşlı bir teyze görmüşlerdi. Teyzenin ayağı taşa takılmıştı. Teyzeyi hemen kenara çektiler. "Teyze, iyi misin?" dediler. Teyze, "İyiyim, beni kurtardığınız için size çok teşekkür ederim." dedi. Teyzenin çantalarını ve poşetlerini taşımak istediler. Teyze, önce çocukları yormak istemedi ama sonra yardımlarını kabul etti. Teyzenin evi bayağı uzaktı. Neredeyse teyzenin evine gitmeleri yarım saat sürmüştü. Teyze, onları evine davet etti. Arda ve Çınar: "Hayır, annemize sormalıyız." dediler. Teyze, bunu kabul edince evlerine koşa koşa giderek annelerine sordular. Her ikisinin annesi de "Tamam ama birlikte gideceğiz." dedi. Yol, yaklaşık yarım saatlik olunca bayır yukarı çıkmakta ve bayır aşağı inmekte zorlandılar. Sonunda teyzenin evine vardılar. Teyze, onlara çay ve tatlı ikram etti. Biraz sohbetten sonra eve gitmek için kalktılar. Arda, yaşadıklarını babasına anlattı.

Arda, anladı ki iyiliğin sonu iyiliktir.

TOKİ OSMANGAZİ İLKOKULU

